

Нова правдива дорога до життя

Хто має розум, нехай розуміє!

І будуть знамення на сонці, і місяці, і зірках, а на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення. Люди вмиратимуть від страху і чекання біди, що йде на всесвіт, бо сили небесні захитаються (Лк 21,25-26)

Дорогий читачу і слухачу, я прошу вас: зверніть увагу на те, що вище написано, порівняйте з тим, що тепер відбувається на землі, тобто в світі; тоді ви самі засвідчите, що добіг кінця цей світ (тобто системи несправедливого управління). Сили небесні (тобто духовні, сильні, твердої справедливої волі), давно вже хитаються, а сьогодні, і зовсім падають, і ніколи вже такі не встануть во віки. Люди всіх напрямків перебувають у якомусь страху, в очікуванні найрізноманітніших катастроф, що повинні настигнути всесвіт за нестачу відання, суду, милості, справедливості і віри в Бога. Море – тобто народи – шумлять і збурюються, ні в що не вірять, бо всі ті, хто називав себе світлом, тобто сонцем (як наприклад, Володимир – красне сонечко і т.ін.). Місяць – тобто церква – не дає від себе світла, зірки гаснуть. Одним словом, усі зробилися пільмою. Чи не є все це знаменням сконання цього лукавого і перелюбного віку чи світу. Мало не всі народи Європи називають себе просвіченими християнами. Назва-то хороша, тому що взята від слова «Христос» - світло! Але чи є від цього звання користь? Ні, користь тільки є від діл і від віри. Як же будуть світила світу чи віку цього світити, якщо у передових, тобто головних осіб, така книга як Біблія, лежить на столах, тобто престолах, для форми, для церемоній, і тільки для читання по-казенному. Наприклад, православний законовчитель читає Євангеліє в певний час, прагнучи подати голос, без роз'яснення; дяк читає дещо з послань апостольських, намагаючись лишень голос дати. Слухачі ж не напучуються нітрохи, тому що читці самі не розуміють, що читають, і не бажають розуміти.

Взагалі ж православні, католицькі і лютеранські пастори зайняті винятково тим, як би побільше наговорити людям проти штундо-баптизму, вважаючи, що вони спасуть себе та інших. Ні, помиляєтеся й обманюєтеся: нічого не досягнете ворожнечою і ненавистю. Проповідники штундо-баптистів, тобто євангелістів, стараються більше вивчити букву в Святому Письмі для того, щоб із незнаючими такою битися, надиматися і пишатися своїм знанням, і не знають того, що і вони

йдуть до погибелі, оскільки не бачать, що робиться, і соромляться як Христа, так і Його вічних святих слів.

Одним словом, весь світ знаходиться ніби у сні, в очікуванні чогось страшного, невідомого і неминучого. Я раджу взагалі всім, хто би і де би не був, наверніться до світла через Ісуса Христа, то не будете в страху і не чекатимете чогось страшного для себе. Для цього візьміться читати книги Святого Письма, тобто книги старозавітніх пророків і новозавітні, тоді ви дізнаєтеся, що було. Коли ж ви дізнаєтеся, що було, то, я думаю, у вас з'явиться бажання знати, що буде попереду, тоді ви захочете зі страхом Божим і вірою частіше читати Святе Письмо, розуміти і вірити, що Бог наш на небесах (і на землі) творить усе, що хоче (Див.: Пс 113,11). Тоді ви дізнаєтеся, що вже настав великий і страшний День гніву Божого, або час суду Божого. Це вічний вогонь гніву Божого, де будуть горіти день і ніч нечестиві грішники і вже горять, і не погаснуть (Див.: Іс 1,31; 42,25).

Я вище писав уже, що ніхто з людей нікому і нічому не вірить, позаяк всі поголовно вірили брехні. Настала пора, що обман почав падати, падає і падає безповоротно; тому я всіх прошу: вірте Слову Божому, бо Слово Боже вічне і незмінне, і свого часу збудеться.

Я намагаюся нагадати чи не в кожному нашому номері «Нової правдивої дороги до життя»: погляньте, що робиться у вас та навколо вас? А робиться з кожним днем усе гірше. І це повинно бути за визначенням Вічно живого Бога. Нагадаю ж я для того, щоб хоч не всі, то хоча б деякі звернулися до Слова Божого і допомагали підняти вище знамено Боже для спасіння покірних і смиренних, для зцілення сліпих і кульгавих і для відкриття темниць тим, хто там знаходиться (Див.: Пс 19,6; Іс 13,2; 61,1-2). Нагадую з тією метою, щоб хоч трохи загородити вуста всілякій брехні і неправді, щоб роздягнути до нага перед усіма брехню й осоромити її; і для того, щоб сильніше в'язати сатану, що, відчуваючи вже свою слабкість, метається в усі сторони, щоб устояти; але не встоїть, прийшов кінець його.

Як він, тобто сатана, не прикривається святістю своєю, вже стало деяким ясно видно дії його, що вони не в Бозі робляться. Це самовільна смиренномудрість – не є від Господа. Ніякі союзи і договори не підтримають його в день падіння, тому що настав кінець його. Він інших лякає, але сам боїться більше, оскільки всі залякування і дії його є обманом.

Свого часу Правда покаже силу свою, тому я прошу всіх: прагніть до Правди, позаяк Правда – це Бог. Прагніть до любові, бо Любов – це Бог. Шукайте Правосуддя, тому що Правосуддя – це Бог і т.д. Бог – Безначальний і Безкінечний, Він є Вічним і незмінним, скільки б ми Його не славили, то Він ще більше гідний слави. На завершення скажу, що, хто хоче любити Бога, то люби Його заповіді, хто має Любов, – люби виконувати закон, оскільки Любов є виконанням закону. А в

кому немає любові, в тому немає і Бога. Бог у нас, тобто всередині нас – у серці і в думках наших.

Правда тверда, позаяк вічна і ніяких нікому і ніколи поступок не робить. А подивіться, друже, які тепер робляться поступки і поблажки тими, хто розповідає, що вони – хранителі закону і правопорядку? Вони хранителі тільки свого класового закону і правопорядку. Цим законам уже закінчився термін існування безповоротно, і даремно вони застосовують колишні, тобто попередні системи управління. Це ні до чого не приведе, лише до розладу, і це має бути, це приготування до Царства Божого: бо Христос навчив молитися: «Нехай прийде Царство Твоє».

Царство Боже відкрите для всіх народів, племен, рас, мов, класів, незалежно від статей, національностей і вір. Я від чистого мого серця прошу всіх без винятку: йдіть до Царства Божого. Виходьте з царства сатани, тобто противника Божого. Для цього подумайте гаразд над собою: чим було зайняте ваше серце і думки, чи не лукавим? Так, лукавим; обманом, вином, блудом, збагаченням, усяким злом і впертістю з ненаситністю. Зупиніться на ваших шляхах, тобто дорогах неправильного життя, покиньте, залишіть ваші попередні діла, подивіться на Ісуса Христа, Спасителя нашого, дізнайтеся, чим було зайняте серце Його? Його серце було наповнене любов'ю до виконання волі, тобто повелінь чи заповідей, або Закону Божого. Озбройтеся ж і ви тією думкою, нехай буде ваше серце зайняте роздумами про Закон Божий і про те, хто Його з любов'ю беззаперечно виконав. Нехай у ваших думках укріпиться погляд на Того, Хто з любові до нас міг переносити різноманітну наругу і муки, і хресну смерть на виконання волі Божої для того, щоб вселявся й укріплювався у вас страх Його. Це є начало мудрості. (Див.: Пс 110,10)

Бог говорить через раба Свого Ісаю (62,10): «Проходьте, проходьте у ворота, готуйте шлях народу! Рівняйте, рівняйте дорогу, прибирайте камені, підніміть знамено для народів!» Ми, що віруємо у Христа Ісуса, Спасителя нашого, є знаменом Його, і зобов'язані йти Його путтю, не зважаючи ні на кого і ні на що, а тільки зважаючи на Начальника і виконавця віри, маючи з собою постійно відповідний документ, що ним є Любов до виконання волі Його. Ми повинні уподібнюватися Йому серцем, духом і всіма такими ділами життя, які Він і Його учні показали нам.

Безліч людей наслідують Його, тобто Христа Ісуса, зовнішньою подібністю, наприклад: одягом, волоссям, самовільною смиренномудрістю, їжею і багатьма іншими подібними прикладами! Це лицемірство і вчення людське, а не Боже. Уподібнюватися Богові через Ісуса Христа необхідно лише простим чистим серцем і добрими ділами; ненавидіти беззаконня і будь-яку неправду, і викривати наскільки спроможні тих, хто коїть неправду, і кріпко любити заповіді Божі, тобто

десять заповідей Божих, тому що це є вічна основа життя людей у всі віки і в усіх народів.

Ісус Христос сказав: «[...] ось ті слова, що Я говорив вам, коли ще був з вами, як належить справдитися всьому, написаному про Мене в законі Мойсеєвому і у пророків та в псалмах» (Лк 24,44). Якщо ми візьмемо і прочитаємо книгу Псалмів, там ми багато знайдемо для життя. Псалми написані не для мертвих, що в могилах, а для тих мертвих, що живуть у світі але насправді вони - прикрашені гроби. Псалми написані для живих, аби вони читали і розуміли. Я прошу всіх: читайте псалми і навчіться, як жити на землі. Давид говорить: «Живи на землі і зберігай істину» (Див.: Пс 36,3). **Отже, «залишаючи часи невідання, Бог нині повеліває всім людям усюди покаятися» (Діян 17,30).**

Колись Бог для себе вибрав один народ Ізраїльський. Бог вибрав народ Ізраїльський у власність Свою. Але коли Бог в особі Ісуса Христа прийшов відвідати народ Свій, то Його народ Ізраїльський не прийняв, відкинув, насміявся з нього, поглузився і віддав на хресну смерть, за винятком вибраних душ, тобто Апостолів Святих та інших. Він мовив: «Я посланий лише до загиблих овець дому Ізраїлевого» (Мф 15,24). Учнів Своїх напучував: « ідіть краще до овець загиблих дому Ізраїлевого» (Мф 10,6). Коли ж був вибраний залишок Ізраїлю на виконання слова пророка, що говорить: «Хоча б синів Ізраїлевих було числом як піску морського, тільки останок спасеться» (Рим 9,27). Тоді Господь наш Ісус Христос посилає учнів Своїх до всіх народів, кажучи: «Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє всьому творінню» (Мк 16,15).

Тепер усім без різниці наказується покаятися і вступати до Царства Божого, тобто в те Царство, що його заклав, заснував Сам Бог, Господь і Спаситель Ісус Христос. Тут не вимагається ні обрізання, ні необрізання, ні жертвоприношення, ні їжі, ні пиття і ніяких інших зовнішніх обрядів чи нарядів, а все полягає у виконанні волі Божої, що є духовними заповідями Божими. Такі заповіді вказують нам наші гріхи. Якби не заповіді, то ми не знали б наших гріхів, і заповіді дані на віки і всім родам. Але не в заповідях спасіння, оскільки написано, що законом не виправдається жодна плоть. А виправдаємося ми вірою у Христа Ісуса, і маємо так поводитися, як Він чинив, тобто все переносити, бути терплячими, покірними, смиренними, мати мир між собою, згоду, однодумство, а насамперед любов, ненавидіти зло і будь-яке беззаконня, загороджувати вуста тим, хто поширює неправду, не зважаючи на особи людські, але раніше потрібно навчитися самому робити правду. Якщо Господь любить нас і збирає нас з усіх країн і з усіх народів, то і ми повинні любити Бога. Але хто говорить, що любить Бога, той мусить любити Його Святий закон, тобто Десять заповідей Божих. Наприклад, про свята скажу: в Європі здебільшого прийнято перший день тижня святкувати, а в Азії, тобто на Сході, прийнято переважно відзначати п'ятницю. Як тут прийти до згоди різних

народів? Не інакше, як тільки Законом Божим. Людина Сходу скаже: «Магомет чи Будда був пророк Божий, який установив святкувати п'ятницю»; чоловік заходу чи Європи відповість, що собор єпископів постановив відзначати перший день тижня, або неділю. Значить, згоди не може бути. А якщо прийдемо до Заповідей Божих, то погодимося на те, що Сам Бог установив, і буде Бог мир.

Нехай благословить нас Господь, і нехай допоможе Він нам пізнати, любити і дотримуватися Його Святого Закону, щоб нам усім без різниці вступати до Його Царства і зберігати Мир, Згоду і Любов. Амінь.

Видавець-редактор *Стефан Бохонюк*